

În acea clipă, Timmy a fost copleșit de un sentiment complet nou. Pisica asta furioasă, plină de nervi, era cea mai frumoasă fată pe care o văzuse. Cu coada ochiului, l-a zărit pe Simon aranjându-se, gata să-și pună în practică șarmul. Dar Timmy voia ca ea să vorbească doar cu el, așa că i-a luat-o înainte:

— Nu suntem bandiți, suntem luptători ninja, a rostit el, însă imediat și-a dat seama cât de stupid sunau cuvintele lui.

Simon a făcut un pas în spate.

— Adică suntem luptători ninja buni, dintr-aceia care salvează oamenii, a continuat el stânjenit.

— Luptători ninja buni? a întrebat pisica izbucnind în râs.

— Da, exact. Și am venit aici ca să te salvăm, pentru că te-ai prăbușit.

— În primul rând, am aterizat de bună voie, nu m-am prăbușit. Bine, poate că a fost o aterizare mai dură și cam bruscă, dar tot aterizare se cheamă. În al doilea rând, să vedem dacă am priceput: hainele astea de pe voi ar trebui să fie costume de luptători ninja? Și chestiile astea de pe cap sunt bentițe? Și ar trebui să cred că a fost pură întâmplare că vă aflați fix în acest loc, în caz că cineva avea să se prăbușească, vreau să zic să aterizeze, cu avionul său?

— Fix așa a fost, a spus pisoiul uitându-se consternat către prietenii săi. Eu sunt Timmy, iar ei sunt Simon, Jasper și Kasper.

Ceilalți au zâmbit și au salutat-o discret cu mâna.

— N-ar trebui să aveți săbii sau stelute ninja sau ceva de genul?

— Avem și alte chestii tari. Multe alte chestii supertari, de fapt.

— O, da, sigur, ca bățul tău! a spus ea privindu-i cu neîncredere.

Timmy s-a uitat la baston. Încă nu se prinsese cum funcționează.

— E de fapt foarte tare, a bolborosit el.

Frumoasa pisică i-a analizat câteva momente pe cei patru prieteni și aburul care se tot înălța în jurul aparatului de zbor. Vocea i-a devenit mai blândă, de parcă ar fi încercat să pară mai drăguță.

— Ei bine, a fost o plăcere să vă întâlnesc, băieți, dar trebuie s-o iau din loc. Trebuie să-mi fac somnul de frumusețe. Vă doresc o seară splendidă!

Și, cu aceste cuvinte, a făcut stânga-mprejur și a pornit spre avion.

— Așteaptă!

Motanul nu putea să lase frumusețea asta de pisică să plece din viața lui pur și simplu.

— Ce-i?

Ea încerca din răputeri să pară enervată, dar Timmy i-a simțit curiozitatea din voce. Și asta i-a fost îndeajuns.

— Cum te cheamă?

Pisica l-a privit suspicios, gândindu-se ce să-i răspundă. Să-i spună oare acestui derbedeu cum se numește? Probabil că nu era cea mai bună idee.

— Flores.

Numele i-a ieșit pur și simplu pe gură. Și-a propus să fie nepăsătoare și sobră.

Pe de altă parte însă, puștanul ăsta părea să fie inofensiv. Poate era chiar un motan cool. Nu, nu cool, ci simpatic. Nu, nu simpatic, ci interesant. Într-un mod ridicol. Mai ales cu bentița aia.

— Bine, Flores, încântat de cunoștință, a spus Timmy prinzând din nou curaj. Patrulăm pe străzile din partea asta a orașului. Căutăm hoți, bande de infractori și de delincvenți. Ne anunți dacă vezi ceva suspicios? Ne găsești în vechiul atelier de jucării, a spus el încercând să pară calm.

S-a gândit că Flores o să-și dea seama cât de șmecher e de fapt costumul de ninja.

Poate că bentița nu fusese cea mai strălucită idee. Dar motanul a reușit, cu toate astea, să dea impresia că știe ce face.

Flores i-a zâmbit. Aparent, putea să-l descifreze ca pe o carte deschisă.

— Bine, băieți, le-a spus ea. O să mă chinui să țin minte. Jucați-vă în continuare de-a paznicii de noapte. Ne vedem când ne-ntâlnim.

E foarte cool, s-a gândit el. O pisică atât de îndrăzneată! O plăcea mai mult decât ar fi vrut să recunoască. S-a uitat după ea cum se îndepărtează. Aparatul de zbor era în continuare parcat în mijlocul străzii. După ce ea s-a făcut nevăzută, Timmy s-a întors către ceilalți și le-a zis șmecherește:

— Ce bine a mers! Am făcut tot ce ne-am propus în seara asta.

Ceilalți au izbucnit în râs și s-au pornit spre atelierul de jucării.

Motanul era plin de admirație față de noua lui echipă de luptători ninja și, deși nu le mersese totul strună în acea seară, era mândru de ei. Și de el. Se întreba dacă avea să o revadă vreodată pe Flores. Ce fată! O pisică așa de vânjoasă, o adevărată rebelă!

Și atât de incredibil de frumoasă! Dar sigur că ea nu ar vrea să aibă nimic de-a face cu el, un motan al străzii. Nu, asta

era un gând nebunatic. Dar stai puțin! Acum nu mai era un simplu motan, ci un luptător ninja! Și cât de șmechere sunt trupele ninja...? Și au tot soiul de gadgeturi supertari! Ba chiar fermecate! (Deși nu avuseseră încă ocazia să le folosească prea mult.)

Îi treceau multe gânduri prin minte.

— Te-ai descurcat destul de bine, i-a zis Simon râzând.

— Cu ce?

— Cu ce crezi? Cu fata, cap pătrat.

— M-am descurcat?

— Mai ai multe de învățat până să ajungi la nivelul meu, dar n-a fost rău deloc. Pentru un motan, adică.

Timmy s-a simțit dintr-odată recunoscător că fața îi era acoperită de blană, căci astfel Simon nu putea să-l vadă roșind. S-a întors și i-a zâmbit vechiului său prieten. Știa cât de greu i-a fost lui Simon să recunoască aceste lucruri.

În timp ce se întorceau tăcuți spre atelierul de jucării, Timmy s-a gândit doar la Flores. Nu mai întâlnise niciodată pe cineva ca ea. Dacă e să ne gândim bine, și-a spus el, ar fi un membru valoros al echipei, cu aparatul ei de zbor. PISOIUL a încercat să ridice această chestiune la ședință, dar ceilalți s-au spart de râs. Știa că de fapt o vrea în echipă pentru că îi place de ea. Dar nici bațjocura lor nu i-a șters-o pe Flores din minte.